

Felújító részleget létesített az Ingatlankezelő Vállalat

— Már ma megkezdte működését —

A városi tanács legutóbbi végrehajtó bizottsági ülésén jóváhagyta az Ingatlankezelő Vállalat régi kivánságát, engedélyezte 47 főből álló felújító részleg megszervezését. Az Ingatlankezelő működési szabályzata eddig ugyanis nem engedte meg a felújító részleg létesítését azon elgondolás alapján, hogy a részleg felállításával elhanyagolják a vállalat fő feladatát, a lakások karbantartását. Eppen ezért Szegeden a felújítási munkákat az Ingatlankezelő Vállalat idegen építető vállalatokkal végeztette el. Az elmúlt években a Csongrád megyei Építőipari, a Szegedi Építő- és Tatarozó, valamint a Csongrád megyei Tatarozó Vállalatokkal kötöttek szerződést — számítva az új részleg felállítására. Az Ingatlankezelő Vállalat felújító részlege

1958-ban négy házát hozta rendbe. A Háman Kató utca 26, az Alföldi utca 12, a Tolbuhin sugárút 22

és a Londoni körút 24. számú házat. A négy ház felújításra költsége másfél millió forint. Előzetes számítások alapján 200 ezer forintot takarítanak meg, ennnyivel olcsóbban építik át a házat, mint egy idegen vállalat. Ezzel a megtakarított összeggel egy kisebb, 6-8 lakásos házat lehet javítani. A felújító részleg fokozatosan — a hároméves terv alatt — egyedül végzi el Szegeden a felújítási munkálatokat.

A három év minimális megtakarítása 700 ezer forint lesz.

Az új részleg tegnap, 1958. március 1-én kezdte meg a munkát; A Háman Kató utca 26 és az Alföldi utca 12 szám alatti házat „szállják” meg. A lakók örömmel fogadják az építőket. Ez értendő is, hiszen a rossz, egészségtelen lakásból szép, egészséges otthonokat varázsolnak. A részlegűl a vállalat minőségi munkát vár. Jobban tudja ellenőrizni, irányítani a munkát. Az idegen vállalatok nem vet-

ték jó néven, ha az építető — az Ingatlankezelő — beleszólt a munkába. Az új részleg sok bontási anyagot ment meg és használ fel, ezzel is szépítene a költségvetés összegén.

Az Ingatlankezelő Vállalat munkáltszáma egy év alatt százszázalékosan megnövekedett. A brigádokat átszervezték, március elsejétől a második kerületben egy ifjúsági karbantartó brigád kezdte meg a munkát. Egyelőre

próbaként összehívják az első kerület három házkezelőségét.

A kerületben egy házkezelőség „működik”, a Deák Ferenc utca 22 szám alatt. A házkezelőséget nagyobb joggal ruházzák fel, a felelős vezető mellett építőtechnikus dolgozik. A hatáskörébe tartozik a karbantartók mozgatója, foglalkoztatása. Így igazságosabb, valóban a fontosság sorrendjében megfelelően végzik majd el a javítási munkálatokat. Ha az elgondolás sikerül, 1959-ben a másik két kerület házkezelőségét is összehívják.

Én nem ilyen ruhát akartam...

„Déda”, „Lehel”, „Bajnok”, „Dongó” és az elárvult többiek

Nem ismeretlen nevek, de ne higgye senki, hogy arról a dongóról van szó, amely a kerékpár kerekét hajtja. Nem. Ezek a dongók és társai nem motorok, hanem szövetek, amelyek a Szegedi Ruhagyár nyersanyag törzskészletét képezik.

Egy évvel ezelőtt
ennyi és ilyen minőségű szövetnek nagyon örültek volna a Ruhagyárban. De hol van már a tavalyi hó? Az olvadással együtt eltűnt a kereslet, s ma már nincs áruhiány sem. Elmúlt a régi „jó idő”, ahogy a kereskedelem egyes dolgozói mondták, amikor nem kellett sok rábeszélés, azt vitte a vevő, amit adtak neki, amit kapott. Vették az öltönyöket néha párosával is. A boltok üres polcai tátották éhes szájakat, azt kiáltották hónapokig: Nincs áru, üres a bolt! Ma meg alig fér a sok öltöny. A vevők most is párosával kérik, sőt néha négytetőt is le kell akasztania az eladónak, mire egyet nagynehezen megvesznek. A vevők válogatnak. A kereskedelem feladata, hogy ő is válogasson. Kétszer is meg kell néznie mit rendel és mit vesz át az ipartól, nehogy a nyakán maradjon. Ebben nincs is hiba. De mégis, valami utncs rendjén. Mondják a konfekciós szakemberek. Valahol eldobtuk a sulykot. Az említett szövetekből a Ruhagyár el van látva az első, sőt a második negyedére is. Csak a kereskedelem nem akar ebből egy öltényt sem rendelni. Debrencből például azt írták, ne is kísérletezzenek, hogy az ő általuk kért szövet helyett más szövetből készült öltönyt küldjenek, mert úgysem fogadják el.

Egyszerűnek látszik
az intézkedés: készítsen a Ruhagyár olyan szövetből, amit a kereskedelem kér. Valóban a megoldás egyszerűnek tűnik. De ballagjunk csak vissza egy kissé a szövet és a konfekcióipar „útján”. Előbb azonban hadd mondjuk meg: ezekből az anyagokból, amikor őrsek voltak a kereskedelmi rakományok, elfogadták a gyártást. Ugy voltak, mint az éhes ember. Mindégy, hogy mit adnak, csak ennyival legyen. Most viszont teli hassal másképp látják a dolgot. Ebből tovább nem kívánnak „enni”, és vissza is küldi egy-két vállalat az árut, hogy: „én

nem ilyen ruhát akartam...”. De mit csináljon a Ruhagyár az anyaggal? És hiába is rendel újabb anyagokat, nem tudja beszerezni azokat. Az iparigazgatóságnál, ahol elosztják a szöveteket, ott sem azért nem adnak anyagot, hogy bosszantsák a szegedieket. Nekik sem áll rendelkezésükre annyi, hogy minden igényt kielégítsenek. A textilgyáraktól korábban elfogadták ezeket a szöveteket, s a gyártással sem tudnak egyik napról a másikra átállni. A kereskedelem ugyan jelezni szokott, közli a piac, jobban mondva a divatkutatás eredményeit, de míg a gyár áll, jónéhány vég vászon, vagy szövet kerül ki a gépekből.

Egy példa
a második negyedévi tervből. A Szegedi Ruhagyár 21 ezer négyzetméter „Sudán” nevű anyagot kért, amit a győri Richards-gyár készít. A gyár nem tud csak 15 ezer négyzetméter adni. Nincs kapacitása. Ehelyett viszont tud adni „Krim” nevű anyagot, amit viszont a kereskedelem nem hajlandó elfogadni. Vagy itt van az a bizonyos „Déda” nevű szövet, a Magyar Gyapjúfonógyár terméke. Ezt küld a második negyedévre is az iparigazgatóság, holott a gyár nem is igényelt belőle, mert ami neki van ebből raktáron, azt sem tudja feloldozni, mert a kereskedelem nem fogad el belőle öltönyöket.

Odaértünk tehát, hogy csattan az ostor? De kinek a hátán? A vevő nem kapja meg azt, amit keres. Legalábbis ezt állítják a kereskedelem dolgozói. A raktárak telve vannak. Ujabb inkurans áruval nem akarják még tömíteni. Hát akkor mit csináljunk? Aljlon le a Ruhagyár néhány szalagja? Ez még trefának is rossz. Vagy küldjük vissza a textilgyáraknak ezeket a szöveteket, hogy erre nincs szükség? Visszaküldhetik, akkor ott áll raktáron a szövet és itt állnak a gépek. Valahogyan meg kellene oldani ezt a visszasszögöt, mégpedig úgy, hogy

jobban hangolják össze
a textilgyárak, a konfekcióüzemek és a kereskedelem terveit, igényeit. De ne akkor kapadozzunk, amikor már kész a ruha, hanem sokkal hamarabb. Valahol Budapesten, miniszteri szinten, más a példaszel mellett

próbálják eldönteni, mit és hogyan lehet. A Szegedi Ruhagyárban felhalmozódott mintegy másfélmillió forint értékű inkurans áru ugyanis nemcsak azt jelenti, hogy nehéz helyzet elé kerül a Szegedi Ruhagyár, hanem azt is, hogy károsodik a népgazdaság, amit nem nézhetünk karbatett kézzel. Valamit tenni kell, mérghozzá sürgősen!

Az iskolák múlt félévi eredményeit, hiányosságait vitatta meg a harmadik kerületi tanács végrehajtó bizottsága

— Jobbak az osztályzatok — Javul a szülői munkaközösségek tevékenysége —

A harmadik kerületi tanács végrehajtó bizottságának legutóbbi ülésén Gulácsy Zoltán vezető igazgató számolt be a harmadik kerületben levő iskolák, óvodák első félévi munkájáról.

A harmadik kerületben több mint kétezeröttszáz tanuló járt az első félévben általános iskolába. Munkás-és parasztszármazású a tanulók több mint hetven százaléka. A városi tanács művelődési osztálya ebben az iskolai évben több és nívósabb szakmai, valamint ideológiai konferenciát rendezett a kerület nevelői részére. Ennek a ténynek, valamint a nevelők általános odaadó munkájának értékelhető eredményei is vannak.

A tanulók ötven százaléka a legutóbbi osztályzásokon 5-ös és 4-es rendű lett,

a tanulók 11 százaléka bukott csak. A kerület iskoláinak átlagosztályzata 3,41. Az osztályzatok átlaga az egyes iskolákban a következő: hatyastelepi általános iskola 3,9, Háman Kató általános iskola 3,7, a tanítóképző gyakorló iskolája 3,67, a ságváritelepi általános iskola 3,5, a Földműves utcai általános iskola 3,1, a móravárosi általános iskola 3,09, a Mihályteleki általános iskola 2,93.

A végrehajtó bizottságot név szerint is tájékoztatták

A pártpolitika szellemében

(m. s.) Ritkán szokott szólni nyilvánosan a politika kérdéseiről Tasich Péterné fonónő. A minap mégis megtette ezt a Szegedi Kenderfonógár munkás nagygyűlésén, s cikornyamentes szavakkal elmondotta: »Láthatják az emberek, hogy a kommunista pártot akarják és ezért járadoznak.« S ha megkérdezzük a becsületes, józan gondolkodású többi embereket az MSZMP politikájáról, akkor különböző módon, de a lényeget tekintve, azonosan helyeslő szavakkal nyilatkoznak róla. Ennek az a magyarázata — és ezt nem hivatkozással, hanem az igazság kedvéért említjük —, hogy az MSZMP igazi és következetes marxista-leninista párt és ennek megfelelően olyan politikát folytat, amely a nép érdekét, javát fejezi ki. Ennek a helyes politikának a végrehajtása helyes vezetési és működési elvekkel, intézkedésekkel, munkamódszerekkel valósul meg. Az élet valósága, a tények bizonyítják azt is, hogy az MSZMP határozottan, bátran szakít a volt MDP hibáival, elvetette káros munkamódszereit, gyakorlatát és helyébe egyedül járható útként a torzítástól mentes kommunista elveket helyezi.

Ismeretes, hogy a személyi kultusz idején és jórészt ebből adódóan is, többféle hiba volt és ez meglátszott az MDP politikájának főbb vonásaiban is. A személyi kultusz és következményeit is megszüntettük már és az MSZMP legfelsőbb vezetőit nem bálványozzák, ám őszintén tisztelik, szeretik őket emberi közvetlenségükért, azért a munkáért, amit székény alázatossá a népért végeznek. S ennek kell vonatkoznia kivétel nélkül minden kommunistára! Mert a pártot nem személyi kultuszért szeretik és tisztelik — hanem a párt egészének jó munkájáért, jó politikájáért —, valamennyi kommunista cselekedeteinek alapján.

Az MSZMP tekintélye, az MSZMP iránti bizalom nem puffogó kinyilatkoztatásokkal növekedett és növekszik, hanem a helyes politika helyes gyakorlati végrehajtásának tényeivel. A bizalom és a párt tekintélyének további növelésében ezért alapvetően fontos, hogy a pártvezetők városban és falun — ahol bár a feladatok különbözőek és végrehajtásuk módja is az —, a pártpolitika szellemében cselekedjenek. Ahol ebben hibák vannak — és találni ilyen hibákat —, ott ellentmondás adódik a párt politikájára és a gyakorlati végrehajtás között. Ebből azután az következik, hogy az emberek az adott helyen elkülnülnek a kommunista párttól. Ezt maguk azok a kommunista pártok okozták, akik akár jobbra, akár balra, eltorzították a pártpolitikát.

A pártpolitika szelleme és egyik alap-

vető jellemzője az is, hogy őszintén bizalmat ad a becsületes, jó szándékú dolgozó embereknek, — pártkivülieknek. A kommunista és a pártkivüliek egymásnak adott bizalmában sok, nagyon szép példát lehet találni. Mégis előfordul — így volt ez Ruzsán is —, hogy némely kommunista igen fejszóval, bizalmatlanul távol tartja magát a pártkivüliektől. Ez az »elefántcsonttoronyba« való zárkózás idegen a párttól éppúgy, mint az utasítgatás és a parancsolgatás.

Az emberekkel folytatott vitákban és beszélgetésekben az egyedül helyes főmódszer: a türelmes meggyőzés. Nem egészséges sehohly sem, hogy a pártvezetők a szakszervezetet — amely önálló testület —, direkt módon utasítgatja, diktatórikus módszerekkel. Nyilvánvaló, hogy a pártvezetőknek segítenie kell a szakszervezetet, s a szakszervezetben érvényesülnie kell a pártirányításnak, azonban a kommunista párt meggyőző munkájával, az ott dolgozó kommunista útján.

A pártpolitikából fakad, hogy a kölcsönös bizalomban a kommunista és a pártkivüliek osszák meg egymás örömeit és gondjait. Az MSZMP szava nyílt és őszinte. S valamennyi alapszervezetében ez legyen a jellemző! Ha a kommunista mindenütt őszintén feltárják az adott körülményeket a pártkivülieknek, akkor azok bizalommal munkálkodnak az előrehaladásért.

A becsületes és életüket mindig munkával töltő, ám ma még tisztán nem látó embereket — mert vannak még ilyenek —, a kommunista párt elvezetni a valósághoz. Ez harcot is jelent a reakciók, ellenforradalmi és revizionista nézetekkel, amelyeknek képviselői közöttünk élnek, s méltatlannak az emberek megnyerését napról napra türelmesen, a valóság tényeivel, az igazság szavaival csak úgy tudjuk eredményesen végezni, ha közben határozottan ostromozzuk a változatos formában megjelenő ellenséges híresztelést. Nem valami öncél ez, hanem egyenesen követelmény a nép érdekében. Ezt is jelenti a pártpolitika szellemének érvényesítése.

Az élet bizonyítja — és ez a perdöntő —, hogy az MSZMP politikája helyes. A nép javáért folyó helyes politikai vonalhoz párosuljon a helyes végrehajtás, mert ebből ítélnek az emberek. Vigyázzunk arra mindenütt, hogy a párt politikája szellemében cselekedjünk! Örököljük ezen minden pártalapszervezet taggyűlése is és ha egy-egy kommunista megsérti a párt politikáját, személyekre való tekintet nélkül, elvtársi módon, köntörfalazás nélkül mondjuk meg. Mert a jó politika és jó gyakorlati végrehajtása a legfőbb!

Iparos nagygyűlés Szegeden

A KIOSZ szegedi járási csoportja március 5-én, szerdán este 6 órakor a Horváth Mihály utca 3. szám alatti székház nagytermében iparos nagygyűlést tart.

A nagygyűlés előadója Gömöri Lajos, a KIOSZ országos központi vezetőségének tagja, aki beszámoló a nemrégiben megjelent ipartörvényről, tájékoztatót ad a kisiparosokat érintő minden aktuális kérdéssel.

A nagygyűlésen megjelenő kisiparosok tehát első kézből kapnak tájékoztatást az őket érintő rendelkezésekről. Ez fontos, mert a megjelent ipartörvényvel kapcsolatban különböző találgatások és ferdtések keltek szárnyra az utóbbi időben.

Ankét Szegeden az államigazgatási törvény alkalmazásának időszerű kérdéseiről

A Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara, a Magyar Jogász Szövetség államjogi, államigazgatási jogi és pénzügyi jogi szakosztálya és szegedi csoportja, valamint a Közalkalmazotti Szakszervezete március 7-én, pénteken délután 9 órai kezdettel ankét rendez Szegeden a tudományegyetem aulájában az államigazgatási eljárásról szóló 1957. évi IV. törvény alkalmazásával kapcsolatos időszerű kérdésekről.

Az ankétot — amelyen Szeged m. j. város, Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megyék tanácsai szerveinek, bíróságainak és ügyvétségeinek dolgozói, valamint az ügyvédi kar tagjai fognak részt venni — dr. Antalffy György, a Szegedi Tudományegyetem állam- és jogtudományi karának dékánja nyitja meg. Ezután dr. Martonyi János,

szegedi egyetemi tanár tart előadást »Az államigazgatási eljárási törvény gyakorlati alkalmazásának kérdéseiről« címmel. Az előadást széleskörű vita követi; zártszóit dr. Beér János, budapesti egyetemi tanár mond.

SÜLYÖS KÖZLEKEDÉSI BALESET

Tegnap hajnali négy óra tában Szeged belterületén, a Kossuth Lajos sugárút és a Vadász utca kereszteződésénél súlyos közlekedési baleset történt. Mellár Sándor gépkocsivezető, Szeged Jankó János utca 3. szám alatti lakos az általa vezetett Csongrád megyei Közlekedési Vállalat GK-105-ös rendszámú autóbusszal elütötte a vele egy irányban haladó 464-es számú autóbuszt. A baleset során a 464-es busz vezetője, Tóth András sándorfalvi lakos. A szerencsétlenül járt kerékpáros 20 napon túl gyógyuló sérülést szenvedett, anyagi kára pedig — mivel kerékpárja megrongálódott — 200 forint. A közlekedési baleset okának kiderítésére megindult a rendőrségi eljárás.